

Til nr. 2

Som det fremgår af bemærkningerne til nr. 1, er det efter forslaget kommunalbestyrelsen, der skal træffe afgørelse om, hvornår en elevs behov for støtte er af en sådan karakter, at det bedst kan tilgodeses ved en amtskommunal foranstaltning. Dette udtrykkes i den foreslåede affattelse af § 21, stk. 1.

Den foreslåede affattelse af § 21, stk. 2, indebærer som nævnt, at kommunalbestyrelsens afgørelse om at henvise et barn til amtsrådet skal ledsages en indstilling om, hvad foranstaltningen nærmere skal gå ud på, og at amtsrådet derpå efter forhandling med kommunen træffer afgørelse om den konkrete foranstaltning.

Hele denne proces skal forløbe i samarbejde med eleven og forældrene, jf. bestemmelserne i folkeskolelovens § 12, stk. 2, og det forudsættes, at de relevante kommunale og amtskommunale myndigheder indgår i et dialogpræget samarbejde om opgavens varetagelse.

Med forslaget sikres der en lokal forankring af indsatsen i kommunerne samtidig med, at den meget specialiserede viden fastholdes i amtskommunerne. Den ovenfor nævnte administrative ændring af det kommunale takstbeløb skal samtidig medvirke til at sikre, at der er et kommunalt incitament til at finde lokale løsninger for elever, hvis vidtgående behov bedst kan tilgodeses på almindelige folkeskoler. Endvidere sikres det, at elever med meget vidtgående fysiske og psykiske handicap får adgang til undervisning i specialklasser eller på specialskoler, hvor den påkrævede undervisningsekspertise er til stede.

De gældende regler om samarbejde mellem skole, elev, hjem, kommune og amt, der er fastsat i bekendtgørelsen om folkeskolens specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, forudsættes videreført med de justeringer, lovforslaget giver grundlag for.

Efter lovforslaget vil resultatet af den pædagogisk-psykologiske vurdering, der iværksættes forinden, der træffes afgørelse om henvisning, sammenholdt med de øvrige oplysninger kunne blive, at såfremt elevens behov kan tilgodeses ved kommunens egen foranstaltning, vil udførelsen normalt påhvile elevens skole.

Hvis det derimod vurderes, at eleven har behov for vidtgående hensyntagen eller støtte, forelægger skolelederen efter samråd med forældrene en indstilling til kommunalbestyrelsen herom. Kommunalbestyrelsen foretager herefter en vurdering af, om den pågældende elevs behov bedst kan varetages ved en amtskommunal foranstaltning. Hvis kommunalbestyrelsen på baggrund af hele denne proces beslutter, at barnets eller den unges behov bedst kan varetages ved en amtskommunal foranstaltning, henviser kommunalbestyrelsen til amtsrådet og afgiver samtidig en indstilling

om, hvad der nærmere skal foretages, hvorefter der skal ske en drøftelse mellem kommunen og amtet om, hvilke foranstaltninger der konkret skal iværksættes til støtte for den pågældende.

Amtet bør inddrages så tidligt som muligt i de sager, hvor vidtgående specialundervisning kan blive aktuel, for at give amtet mulighed for at orientere om tilbud og drøfte foranstaltningerne med forældrene og andre af sagens parter.

Begrundelsen for kommunalbestyrelsens afgørelse om henvisning til vidtgående specialundervisning kan være, at kommunen ikke har den ekspertise eller de faciliteter, der er nødvendige, for at tilgodeses det enkelte barns behov. Begrundelsen kan også være af overvejende økonomisk karakter. Henvisning kan fx forekomme i tilfælde, hvor kommunen selv er i stand til løse opgaven fagligt forsvarligt, men hvor udgifterne i forbindelse hermed væsentligt vil overstige det fastsatte takstbeløb, som kommunerne efter bestemmelserne herom skal erlægge til amtskommunen, når denne overtager ansvaret for barnet eller den unge. Det kan som hidtil aftales mellem amtet og kommunen, at opgaven udføres af kommunen med amtskommunal finansiering bortset fra takstbeløbet.

Når der mellem amtskommunen og kommunen er opnået enighed om den konkrete foranstaltning, vil afgørelsen almindeligvis kunne formodes at være tilfredsstillende for barnet. Forældrene vil dog have mulighed for at påklage afgørelsen til Klagenævnet, jf. forslaget til nr. 8.

Såfremt der ikke kan opnås enighed mellem parterne om den konkrete foranstaltning, kan kommunalbestyrelsen vælge at omgøre sin beslutning om henvisning til amtet i henhold til § 21, stk. 1, for derefter selv at iværksætte de fornødne foranstaltninger eventuelt ved aftale med andre. Kommunalbestyrelsen kan også vælge at overlade til amtet at iværksætte den foranstaltning, hvorom enighed ikke kunne opnås, men hvor kommunen ud fra en samlet vurdering finder, at barnets udvikling kræver en særlig vidtgående hensyntagen eller støtte, der bedst kan imødekommes ved den tilbudte amtskommunale foranstaltning.

I alle tilfælde kan kommunalbestyrelsen og amtsrådet som hidtil aftale, at en given foranstaltning faktisk udføres af den part, der ikke bærer ansvaret i henhold til § 20, men som vil kunne løse opgaven fagligt forsvarligt. Den ansvarlige - herunder økonomisk ansvarlige - forudsættes i så fald at kompensere den udførende parts merudgifter.

Den kommende evaluering af den samlede ordning, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 10, forudsættes bl.a. at